

[Hove Sørensen]

lokale butikker påpeges i redegørelsen. Det er alle sikkert enige om; vi taler i hvert fald meget om det. Lægger ministeren og regeringen så stor vægt på bevarelse af de lokale butikker, at den vil følge et af landsbykommissionens forslag om at pålægge detailhandelsenheder over en vis størrelse at sandsynliggøre, at en ny enhed ikke forringer vilkårene for lokalbutikkerne i området, og vil regeringen sikre, at discountbutikkerne ikke får urimeligt gode konkurrencebetingelser i forhold til de mindre lokalbutikker ved overtrædelse af regler fastsat af monopollovgivningen? Og endelig: må jeg forstå den positive holdning til forsøg med kombinerede serviceenheder således, at den nødvendige økonomi til placering af kommunale støttefunktioner i sådanne serviceenheder også vil være til stede i de kommunale budgetter, og at der også vil være penge til etablering af flere arbejdspladser i landområderne?

Jeg vil håbe på et positivt svar på mine spørgsmål, og kommer regeringen med forslag, der går i den retning, jeg har skitseret, medvirker SF gerne til at føre dem ud i livet.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg lagde mærke til, at den sidste ærede taler fremsatte nogle bemærkninger om den uhæmmede vækst i 1960'erne og om, at nu skulle andre ting sættes højere. Det giver mig anledning til at oplyse den sidste ærede taler om, at der var mange mennesker i Danmark, der ikke oplevede en økonomisk fremgang i 1960'erne. Den blev meget omtalt, men sivede vel ikke så bredt og vidt ud, at den ligefrem kvalte store dele af befolkningen i velstand. Den var en begyndelse.

Det andet, jeg har lyst til at gøre den sidste ærede taler opmærksom på, er, at hvis vi kan gennemføre den planlægning, regeringen har til hensigt, og som jeg forstår at den sidste ærede taler vil føre endnu videre, så er det altså noget, der kræver velstand og teknologi.

Tove Niemann (FP):

Da mit partis politiske ordfører, hr. Thorndahl, er forhindret i at være til stede, skal jeg knytte nogle få bemærkninger til redegørelsen om landsplanlægningen.

Det er rigtigt, som der står i redegørelsen, at der i 1970'erne blev iværksat planlægning inden for en lang række samfundsområder på baggrund af en række love, men de fleste af disse blev ikke vedtaget med fremskridtspartiets stemmer. Derfor kan det kun glæde os, at der nu skal ses med kritiske øjne på de plansystemer, der eksisterer, for mange af dem, der blev vedtaget i det, man godt kan kalde 1970ernes planlægningsraseri, gjorde mere skade end gavn: planlægningen blev unødigt restriktiv og en spændetrøje for omstilling og nye initiativer.

At der nu ikke alene skal tages hensyn til den almindelige borger, men også til erhvervslivet, kan vi fuldt ud tilslutte os. Fremskridtspartiet har hele tiden fremhævet, at virksomheder, der ikke var generende, støjende eller gav miljøproblemer, skulle have lov til at forblive eller skulle kunne startes op i almindelige boligområder, landbrugs-ejendomme osv. Det har nu vist sig, at de steder, hvor der i byerne har fundet sanering sted, er der sket nedlæggelse af et stort antal små virksomheder. Dette ikke alene til skade for disse virksomheder og deres ansatte, men også for det særlige miljø, som beboerne satte pris på. Selvfølgelig kan nye erhvervstyper indpasses i eksisterende boligområder.

Fra vores side vil vi se positivt på en udvidelse af arealet til kolonihaver.

På landet er der de sidste år desværre blevet nedlagt mange små velfungerende, det man dengang kaldte aldersdomshjem. Beboerne på disse hjem var meget glade for at bo dér, netop fordi de fik ophold i umiddelbar nærhed af deres forhenværende miljø og dermed bevarede tilknytningen til og kontakten med de mennesker, de havde været omgivet af hele deres liv. Men disse institutioner blev altså nedlagt til fordel for store, upersonlige, men selvfølgelig absolut velfungerende institutioner. Derfor kan vi fra fremskridtspartiets side absolut gå ind for, at offentlige servicefunktioner tænkes overført til mindre enheder i både by og på land.

At der nu også skal tages hensyn til landbruget, og at ubebyggede arealer, der på grund af den planløse lands- og regionplanlægning, der har fundet sted, er blevet overført til byzone, nu skal tilbageføres til landzone, kan tyde på, at der nu er så meget fornuft i planlæggerne, at de erkender de fejl, der er blevet begået.